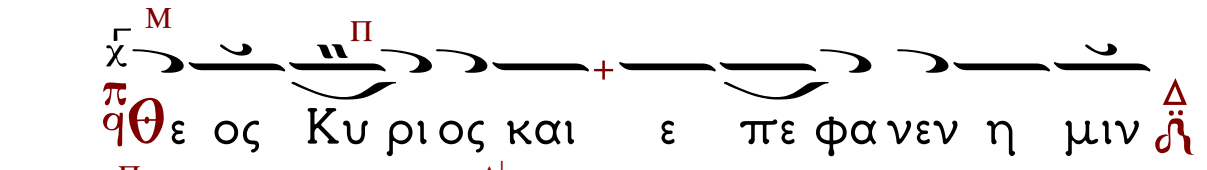
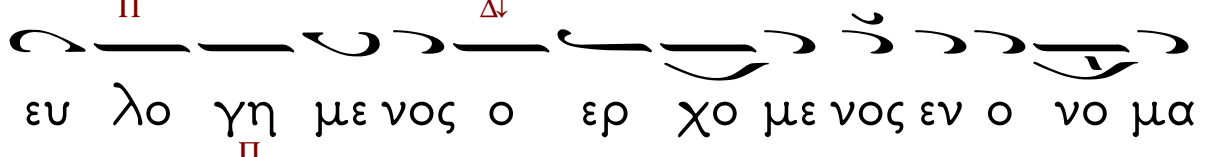

11-12-2019 Ὅρθρος Τετάρτης Ἦχος Πλ. δ'

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

Δανιήλ τοῦ Στυλίου.

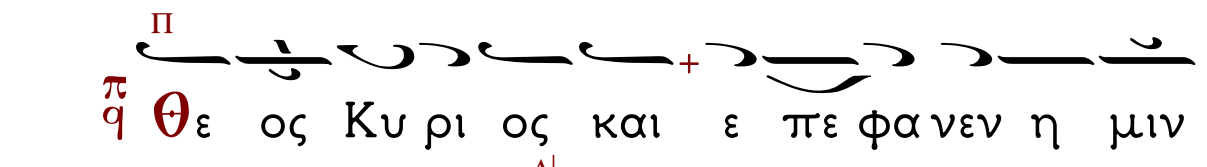
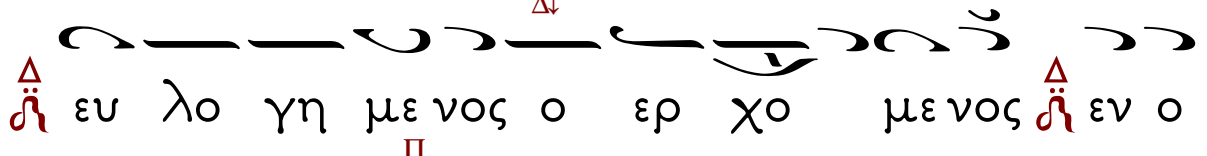
Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα^ο

Θεος Κυριος και επεφανεν ημιν

ευλογημενος ο ερχομενος εν ονομα

τι Κυριου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεος Κυριος και επεφανεν ημιν

ευλογημενος ο ερχομενος εν ο

νοματι Κυριου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

$\bar{\chi}$ Π
 πq Υ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη
λω σας τους προ πα α το ρας Ο σι ε πq τον
Ι ωβ εν τοις πα θε σι Δ τον Ι ω σηφ εν
τοις πει ρα σμοις Δ και την των Α σω μα των
πο λι τει ει αν υ παρ χων εν σω μα τι πq Δα
νι ηλ Πα τη ηρ η μων Ο σι ε Δ πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω Δ σω θη ναι τας ψυ χα
 πq Δ όξα... (Τὸ ὡς ἄνω)
ας η η μων πq

Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς ἱκεσίαις, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα — Δι

χ^{Π}
 Δ
 Δ Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Α
 Δ
 Δ χραν τε Δ και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει
 Γ
 π
 π νω ων εκλυτρούμενοι π τω σταυρω του υι ου
 π
 π σου εν παντι φρουρούμενοι π κα τα χρεος
 Γ
 π σε παντες Δ ευ σε βως μεγαλυνομε ε εν π

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ὦχος λδ Νη —^ρ Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὕπῃρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων
ἀνεχόμενος. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζω
ῆς **ε**πὶ Σταυροῦ κρεμάμενον **ε**λε
γεν **ε**ἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς ὁ
σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς **ο**ὐκ ἂν ὁ ἥλιος
τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν **ο**ὐδὲ ἡ
γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο **ἀ**λλ

ο παν των α νε χο με νος μνη σθη τι μου
Κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Ἐν με σω δυ ο λη στων ζυ γος δι και
ο συ νης ευ ρε θη ο Στα αυ ρο ο ος σου του
μεν κα τα γο με νου εις Α α δην τω βα ρει
της βλα σφη μι ι ας του δε κου φι ζι με
νου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χριστε ο Θεος δο ο ζα α σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἄμνᾶς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἥ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

*Μετα τὴν β' Σπυχολογίαν,
Καθίσματα Σταυρώσιμα .ᾠχος πλ. δ'.
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν*

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἦνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν με σω της Ε δεμζυλον θαναα το
 ονηνθησεν εν με σω δε της γης ζυλον ζω
 ης ε εβλαστη σε γευ σα με νοι γαρ του
 πρωτου αφθαρτοι οντες φθαρτοι γε ε γονα
 μεν σχοντες δε του δευ τε ερου της αφθαρ
 σιας κα τε τρυυφησα μεν δι α σταυ
 ρου γαρ ε σω σε Χρι στος το γε νος των αν
 θρωπων

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
 αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων
 νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ

ἔνδυμα, ἄνθρωποις, φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν
ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός
σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον*

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, δακρυρροοῦσα,
ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον
ὄντως, Υἱὲ τὸ πάθος σου, οὐ φέρω τῶν
σπλάγχνων μου χωρισμόν, οὐ στέγω ὁρῶσά σε,
ἐν Σταυρῷ, μὴ παρίδης τὴν δούλην σου, ἀνάστα
ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσιν·
Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδέμ, τὸ πρὶν ἐξήνεγκε,
ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν, ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ
Ἀδὰμ γὰρ φαγών, εἰς φθοράν, κατώλισθεν·
ἡμεῖς δέ, κατατρυφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ,
ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν
λαμβάνοντες, αἰῶδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει
κράζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν, τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος, θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς καὶ τὰς κινήσεις τοῦ Χριστοῦ οἱ μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν καὶ ζῶντες μετὰ τέλος θαυματουργεῖν ὄντως

Θαυμα^υραδο^υξον^υ ὅ^υτι ὁ^υστε^υε^υ α^υ
γυμνα^υ ἡ^υ εκ^υ βλυ^υζου^υσιν^υ ἰ^υ α^υμα^υτα^υ ὁ^υδο^υ
ξα^υτω^υ μο^υ ο^υνω^υ Θε^υω^υ ω^υ η^υ η^υ μων^υ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα,
κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον
μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα, νῦν τοῦτο
θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως
καταδεδίκασαι; Ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν,
τριήμερος ὡς εἶρηκας.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α'
Ἦχος πλ. δ'.
Ὁ Εἰρμός

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος,
σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με,
νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς
ἐζώσας, καὶ δόξη κατεκάλλυνας, προσκυνῶ
σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν
εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ
ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος
ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς
πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ
τὴν ἁμαρτίαν καθαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἶμοι Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται,
δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη
χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν
σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον,
ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς
κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς
ἐλύθημεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον
θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν
βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σέ Κύριε, πληθὺς
ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ
σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς
Θεοτόκου, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι
ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἀχραντε,
τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς

γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ
πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον,
σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου

Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοῖς ἀνευφημῆσαι, μέλλοντι τὴν μνήμην σου μακάριε, φωτοφόρον μοι αἵγλην, Δανιὴλ οὐρανόθεν κατὰπεμψον.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγας ἥλιος ὄντως, Πάτερ ἐξανέτειλας τοῖς πέρασιν, ἀρετῶν δαδουχία, καταυγάζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Δόξα...

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, Πάτερ καθυπεύκτων ἀπενέκρωσας, ἐγκρατεία τὴν σάρκα, καὶ ὑπέταξας ταύτην τῷ Πνεύματι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁλος ἄνθρωπος ὥφθη, μείνας ὅπερ ἦν καὶ μετὰ σάρκωσιν, ὃ ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γεννηθεὶς ἀναλλοίωτος Κύριος.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ' .

Ὁ Εἰρμὸς .

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης, τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρός, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ, κατακριθεὶς ἡλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἢ κτίσις, εὐσεβείας

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πολυῦμνητος Ἀμνάς, τὸν Ἄρνα θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ

σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ
τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ γ' . Ἦχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ Κύριε...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν ἄχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος,
ὅλος γεγένημαι, ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης
κατακρίσεως, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν
δάκρυον, καὶ διηνεκῇ μοι παράσχου, Κόρη
κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα
μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ πνεύματα,
δῆμος Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καὶ
Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε,
ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι,
πταισμάτων ἄφεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθῆς
Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει, τὸν
εὐσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνους γάρ,
ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με,
νῦν ἀνακάλεσαι.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ὁσίου
Ἦχος πλ. δ'

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥάβδω τῆς ἐγκρατείας, τὴν τῶν παθῶν
θάλασσαν, Πάτερ διαρρήξας, διέβης
ἀκαταπόντιστος, καὶ ὅρος ἔφθασας, τῆς
ἀληθοῦς ἀπαθείας, καὶ Θεῷ ὠμίλησας νοῦ
καθαρότητι.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνελθὼν εἰς τὸ ὕψος, τῶν ἀρετῶν
γνώριμος, γέγονας τῷ κόσμῳ ἐν στύλῳ, μένων
μετέωρος, καὶ τῇ λαμπρότητι, τῶν παραδόξων
θαυμάτων, καταυγάζων πίστει σοι, τοὺς
προσανέχοντας.

Δόξα...

Ἰδρυμένος ἐν πέτρᾳ, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως,
πάσαις μεθοδείαις δαιμόνων, ὥφθης ἀκλόνητος,
στύλῳ τὸ σῶμα δέ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνυψώσας, τὴν
ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς τὰ οὐράνια.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

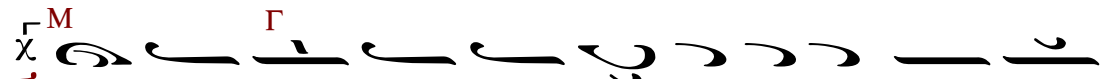
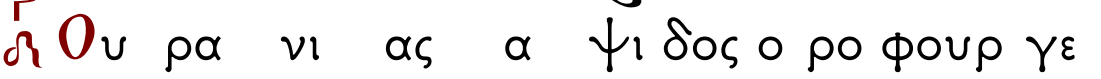
Ῥῦσαι τῆς τῶν παθῶν με, ἐπαγωγῆς
Δέσποινα, καὶ τοὺς πολεμοῦντας ἐχθροὺς μοι,
νῦν ἐκπολέμησον, στήριξον πέτρᾳ με, τῶν τοῦ

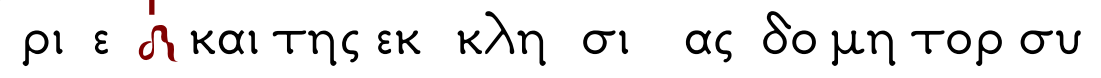
Θεοῦ θελημάτων, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, Πύλη τοῦ θείου φωτός.

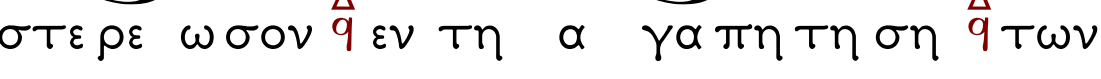
Ὡδὴ γ', πῶν Ἀγίων
Ἦχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμός

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦχος λ' αἰ —

 Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε

 Κυ ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ

 με στε ρε ω σον εν τη α γα πη τη ση των

 ε φε των η α κρο της των πισ των το στη

 ρι γ μα μο νε φι λαν θρω πε ε ε ε ε ε

 ε

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμετόχος, τῶν Ἀγγέλων μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις μακάριε, Δανιήλ ἀξιάγαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Σταυρικὸν καθορῶσα πάθος σεμνή, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σπλάγχνα πικρῶς, σπαράττουσα ἔκραζες, ὀλολύζουσα πάναγνε· Πῶς ἐκὼν ἐτάθης, καὶ θάνατον Δέσποτα, σαρκικόν ἐδέξω, φρικτὸν ὄντως ἄκουσμα! ὅθεν ἀνυμνῶ σου, τὸ ἀπόρρητον Σῶτερ, καὶ ἄφραστον βούλημα, ὅτι σῶσαι ἐλήλυθας, τὸ πλανώμενον πλάσμα σου. Ἀνάστηθι ἀλλ' ὅμως Υἱέ, καὶ χαρᾶς τὴν καρδίαν πλήρωσον, ὁ εὐφροσύνης τὰ πάντα, πληρώσας τῷ πάθει σου.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
 Ὡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡχος πλ. δ' — Γα

Ἰ λ α σ θ η τ ι μ ο ι Σ ω τ η ρ π ο λ λ α ι γ α ρ
 α ι α ν ο μ ι α ι μ ο υ κ α ι ἐ κ β υ θ ο υ τ ω ν κ α κ ω ν
 ἀ ν α γ α γ ε δ ε ο μ α ι π ρ ο σ σ ε γ α ρ ε β ο
 η σ α κ α ι ε π α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ὁ Θ ε ο ς
 τ η ς σ ω τ η ρ ι α ς μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως

Ωσπερ ἀστήρ πολύφωτος, σὺ ἀναβὰς μακάριε, ἐπὶ τοῦ στύλου τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἐν τοῖς ὁσίοις ἔργοις σου, καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης, ἀπεδιώξας Πάτερ· διὸ δεόμεθα, καὶ νῦν ἐπίλαμψον, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ὁ Οἶκος

Ἡ ὥδῃ ρυπαρὰ πρὸς τὴν αἵνεσιν, τῶν ἀγώνων σου Πάτερ πέφυκεν· οὐ γὰρ ἔχω ἀγνὴν τὴν καρδίαν μου· καὶ γὰρ ταύτην αἰσχροῶς κατεμόλυνα, ἀλλὰ μοι δίδου λόγον Ἄγιε, καθαρῶς ἀνυμνῆσαι τὴν σὴν πολιτείαν, ἣν ἐθαύμασαν ὄντως καὶ Ἄγγελοι· καὶ γὰρ γέγονας ὥσπερ ἀσώματος, εἰληφῶς τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ τοῦ Στυλίτου.

Στίχοι

Καὶ γήϊνον πᾶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκκλίνων,
Οἰκεῖ Δανιήλ πρὶν στῦλον, καὶ νῦν πόλον.

Ἐνδεκάτῃ Δανιήλ στυλοβάμων εὖρατο
τέρμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Λουκᾶ, τοῦ νέου Στυλίτου.

Στίχοι

Πρὸς ὕψος ἀνήνεγκε τὸν Λουκᾶν στῦλος,
Λουκᾶς δὲ τὸν νοῦν πρὸς Θεόν, πρὸς ὃν
τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Ἀκεψεῇ καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχοι

Ἀκεψεῇν βλέπων με πάσχοντα ξίφει,
Ἀειθαλᾶ, ζήλωσον, Ἐζήλωσά σε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Μείρακός τινος,
καὶ διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Βαρσαβᾶ.

Στίχοι

Θύσας Βαρσαβᾶ ζῆθι, λυτρωθεὶς ξίφους.

Ἄνω ποθῶ ζῆν· θᾶπτον ἡκέτω ξίφος.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου,
Βικεντίου, Αἰμιλιανοῦ, καὶ Βεβαίας.

Στίχοι

Τμηθέντες ἐμφαίνουσι τρεῖς τε καὶ μία

Θεοῦ Τρία πρόσωπα καὶ φύσιν μίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε,
δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους
ιδών, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ' α' Νη — Γα

ἔ — — — — —
α' **Ε** πτα πλα σι ως κα μι νον α' των Χαλ

δαι αι ων ο τυραννος ^Γ ^Γ τοις θε ο σε βε
 σιν εμ μα νως ε ξε καυ σε ^Γ ^Γ δυ να μει δε κρειτ το
^Π ^Π νι πε ρι σω θεν τας του ου τους ι δων ^Γ ^Π τω
 Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη α νε βο α ^Γ
^Ν ^Δ οι Παι δες ευ λο γει τε ^Δ ^Δ Ι ε ρεις α νυ μνει
^Γ ^Γ τε ^Γ ^Γ λα ος υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας
 τους αι ω ω να α ας ^Γ ^Γ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμιωτέρα πλαγίου δ'

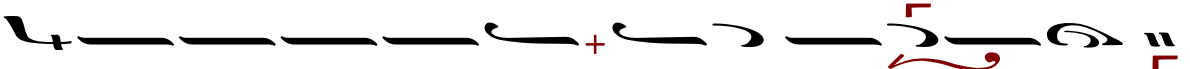
Ἦχος λ' Ἀ Νη

Στίχος α' ^Ν
^ν Με γα λυ νει η ψυ χη μου

 τον Κυ ρι ον ⁶ και η γαλ λι α σε το

 πνε ευ μα μου ^Δ ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

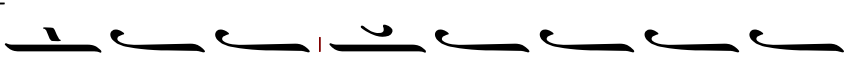
 μου

^Ν
^ν Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

 των Σε ρα φιμ ^ν την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου σαν ^Δ την ον τως Θε ο το ο

 κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β' ^Ν
^ν Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^ΔΑ ι
 δου γαρ α πο του νυν ^ΔΑ μα κα ρι ου σι με
 πα α α σαι αι γενε αι ^νΑ
^N
^νΑ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^ΔΑ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ ^νΑ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν ^ΔΑ την ον τως Θε ο το ο
 κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^νΑ
 Στίχος γ' ^νΑ ^χ ^N ^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ
^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ ^νΑ
 τι ε ποι η σε μοι με
 γα λει α ο δυ να τος ^ΔΑ και α γι ον
 το ο νο μα αυ του ^ΔΑ και το ε λε ος

 αυ του εις γε

με εννοις αυτον

^N
 Ἀ τὴν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ

καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως

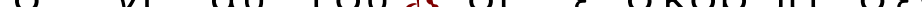
των Σεραφίμ Ἄ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λοο γον τε κουσαν την οντως Θεο το ο

 κον σε μεγαλυ υ νο ο μεν

Σπύχος δ' ἔχει ποιησε κρατος εν βρα

 χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ

^N
 ἤ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ ἤ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο το ο
 κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ἤ

Σπῆχος ε' ἤ^N
 ἤ Κα θει λε δυ να στας α πο
 θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους Ἀ πει νων
 τας ε νε ε πλη σεν α γα θων Ἀ και πλου
 του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους ἤ

^N
 ἤ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λοο γον τε κουσαν^Δ την οντως Θε ο το ο

κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν^ν

Σπύχος 5' ^χ ^ν Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους⁶

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων^Δ τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ω σ αι ω νος^ν

^N ^ν Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

ο τοκοον οι πιστοι οι μεγαλυνοομεν^ν Δ

Ἦχος λ Δ Νη

Δ Δ ζι ον εστιν ως αληθως^Δ μα κα
 ριζειν σε την Θεο τοκον^Δ την αει μα
 καρι στον και παναμωμη τον^Δ και μη τε
 ρα του Θεου ημων^ν την τιμιωτεραν
 των Χερουβιμ^Δ και ενδοξοτεραν ασυγ
 κριτως των Σεραφιμ^ν την₃ αδιαφθορως
 Θεον Λοογον τεκουσαν^Δ την οντως Θεο
 τοκον σε μεγαλυνομεεε εν^ν Δ

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ'

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Τῷ κρύει καὶ τῷ καύσωνι, πιεζόμενος Πάτερ, τῷ σώματι μετέωρος, διετέλεσας ὥσπερ, ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, Δανιήλ πανθαύμαστε, τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγκαις· διὰ τοῦτο καὶ δόξης, ἀθανάτου σε υἱόν, ἡξίωσεν ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον

Ἦχος γ'

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Εκύησας πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ ὁ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Ὁρί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωϋσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον
Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ
γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν
σου Φιλάνθρωπε.

^N — — — — — — — — — —
^ν Ἄ Του Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
— — — — — — — — — —
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
— — — — — — — — — —
μων ^ν Ἄ εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
— — — — — — — — — —
λασ σης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρω ω πε ^ν Ἄ

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα, τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

^N
^χ ^ν **Ο** εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
 ξυ λον της γνω σε ως ⁶ ^ν α νε βλα στη σεν εν
 με σω των φυ των ^ν **η** Εκ κλη σι α σου
 Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε ⁶ ^ν τον πη
 γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην ^ν **α**λ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμ^Δ το δε ε ζω ο ποιησε πι ι
 στει σω θεν τα τον Λη στην^ν ου της α φε σε
 ως κοι νω νους^Δ η μας α να δει ζον Χρι στε ο
 Θε ος^Δ ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας^ν την
 καθ η μων μα νι αν του εχ θρου^Δ και α ζι
 ω σον η μας της ου ρα νι ου Βα σι λει α ας
 σου^ν

Στίχ. β'. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν
 Μαρτυρικὸν

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ
 νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ

Σταυροῦ, ἀπελαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς
ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε,
βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ
αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

 Μαρ τυ ρες Χρι στου οι α ητ τη τοι
 οι νι κη σαν τες την πλα νην τη δυ να
 μει του Σταυ ρου α πε λαι ε τε την χα
 ριν αι ω νι ως της ζω ης τυ ρα α α
 αν νων α πει λας ουκ ε επ το η θη τε βα
 σα α α α νοις αι κι ζο με νοι οι ευ φραι
 νε σθε και νυν τα αι μα τα υ μω ων γε γο
 νεν ι α μα τα ταις ψυ χαις η μων πρε σβευ

σα α τε του σω θη ναι τας ψυχα ας η η μων
Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Σύλω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν
ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς
ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ; Υἱέ μου, πῶς
σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ
ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς
γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ
δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

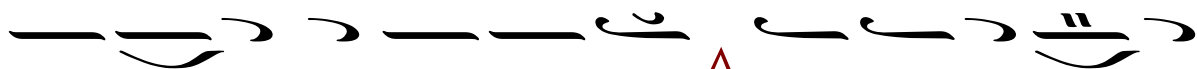
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

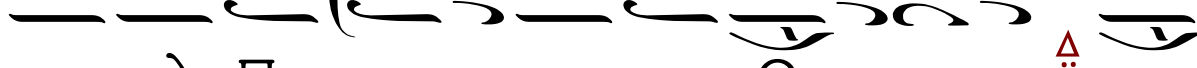
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ

Ἦχος ὧ Πα

 Υ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη

 λω σας τους προ πα α το ρας Ο σι ε τον

 Ι ωβ εν τοις πα θε σι τον Ι ω ση φ εν

 τοις πει ρα σμοις και την των Α σω μα των

 πο λι τει ει αν υ πα ρ χων εν σω μα τι Δα

 νι ηλ Πα τη ηρ η μων Ο σι ε πρε

 σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα

 ας η η μων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Σταυροθετοκίον

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς
εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφευτε.

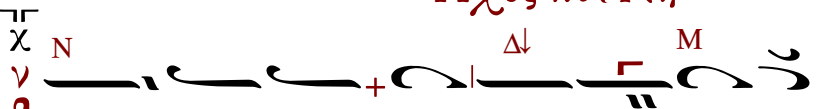
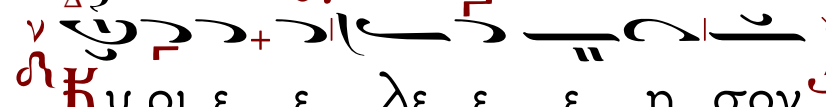
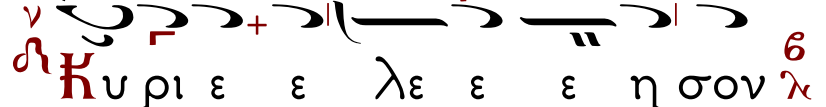
Ἦχος ♪ Πα — Δι

Ἀ α χ ρ α ν τ ε θ ε ο τ ο ο κ ε η ε ν ο υ
ρ α ν ο ι ς ε υ λ ο γ η μ ε ε ν η κ α ι ε π ι γ η ς δ ο
ξ ο λ ο γ ο υ μ ε ε ε ν η χ α ι ρ ε Ν υ μ φ η α ν υ μ φ ε υ
τ ε ε ε π

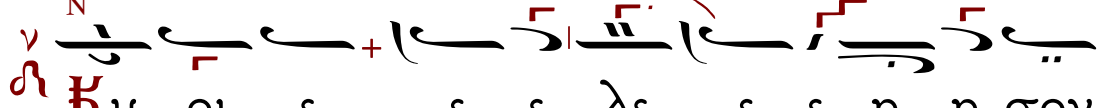
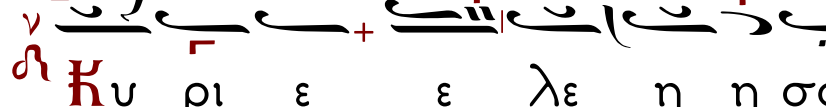
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

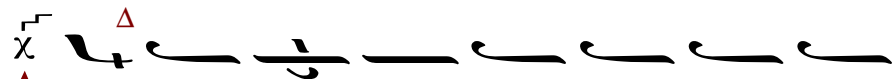
ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

Ἀντίφωνο Α'

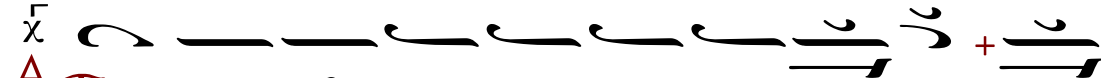
Ἦχος Δι

 Δ μη ην

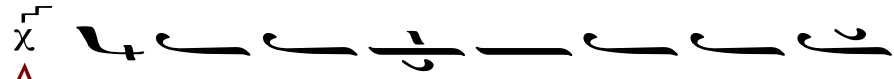
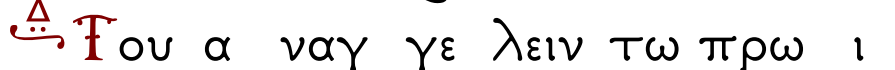
Σπχ. α'
 Δ γα θον το ε ζο μο λο

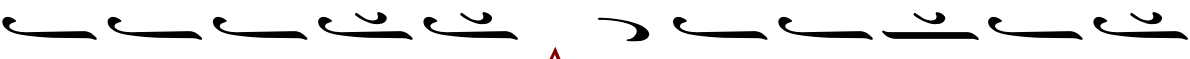

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

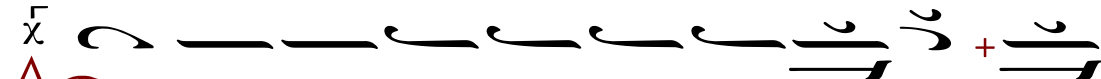

 Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β'
 Δ Του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

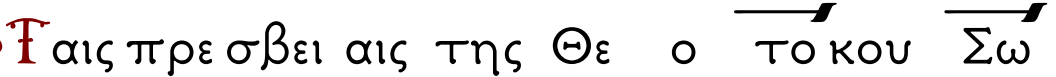
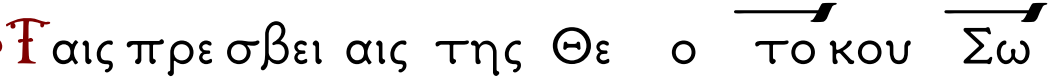
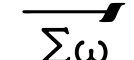
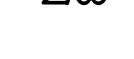
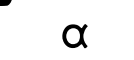
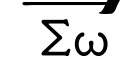

σου κα τα νυκτα

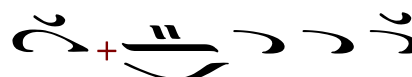

 Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

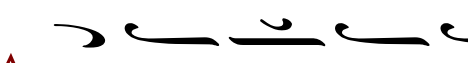
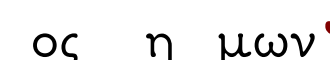
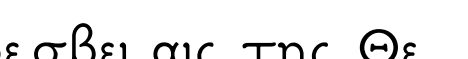
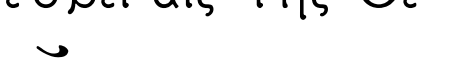
Σπχ. γ'   0 τι ευφρανας με Κυ ρι ε

+   εν τοις ποιημασι σου και εν τοις εργοις των χειρων σου αγαλλισομαι

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ'   0 τι ευθυς Κυ ρι ος ο Θε

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον. **Τ**αῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτηρ σωσον η μα α'ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

Δμηνην

Σπχ. α' **Ο** Κυριος εβασιλευ

σεν επρεπει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ριος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

Πρεσβείαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. β' ^Γ ^Δ
⁶ Και γαρ ε στε ρε ω σε την

 ^χ
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

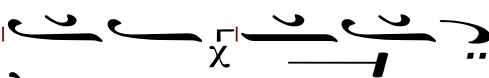

 ται ^Δ

^Δ ^B
^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η

 μας Κυ ρι ε ⁶

Σπχ. γ' ^Γ ^Δ
⁶ Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θ α λασ σης ^Δ θ αυ μα στος εν υ ψ η

 ^χ
 λοις ο Κυ ρι ος ^Δ

^Δ ^B
^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η

 μας Κυ ρι ε ⁶

Σπχ. δ' ^Γ ^Δ
⁶ Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

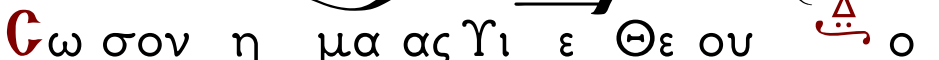
και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δσαρ κω θη
 ναι ^{ζ'}εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δκαι α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας ^Δα τρε επτως ε
 αν θρωπη σας ⁶σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος ^Δθα να ατωω θα να τον πα τη σας ^νει
 εις ων ^{ζ'}της Α γι ας Τρι α δος ^Δσυν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δκαι τω Α γι ω Πνευ
 μα τι ⁶σω σον η μα α ας ^Δ

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι ημων

   ο

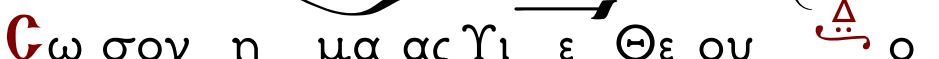
εν Α γι οis θαυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοιs α λα λα ζω μεν αυ τω

   ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ ^Δ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

^Δ **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

ἤ
Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω
Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψα λλον τας
Σοι α λ λη λου ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

χ^{π} Π
 π η Υ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη
 λω σας τους προ πα α το ρας Ο σι ε π η τον
 Ι ωβ εν τοις πα θε σι Δ τον Ι ω σηφ εν
 τοις πει ρα σμοις Δ και την των Α σω μα των
 πο λι τει ει αν υ πα ρχων εν σω μα τι π η Δα
 νι ηλ Πα τη ηρ η μων Ο σι ε Δ Π η πρε
 σβευ ε Χρι στω τω Θε ω Δ σω θη ναι τας ψυ χα
 ας η η μων π η

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

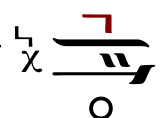
Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησε Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

μα χι αν ε χοι εν την σην
ο πλονει ρη
η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΙΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:8-14**

Τέκνον Τιμόθεε, οἶδαμεν ὅτι καλὸς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ,

ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ' Πα

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Χοι Κυ ρι ε

Δ μη η η η η ν

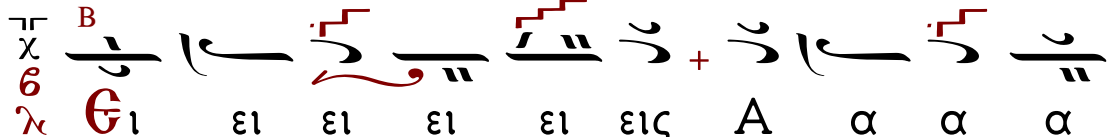
Και τω πνευματι ι ι ι ι σ

Χοι οιοιοι οι Κυ ρι ε

Χοι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Δ α α μην

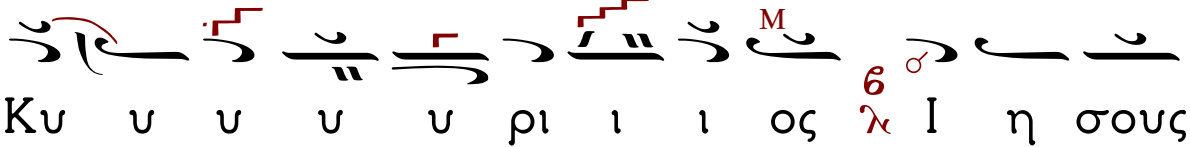
Ἦχος ἱστὸς

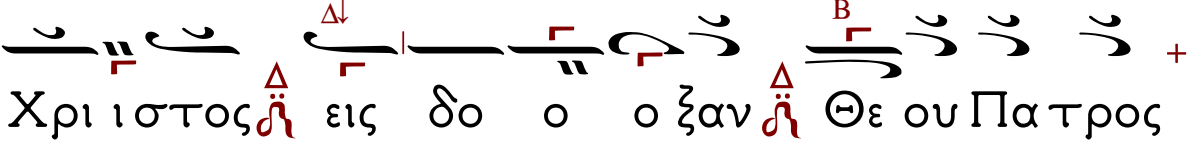
 Α α α α

 ει ει ει ει εις

 Α α α α

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

 Χρι ιστος

 εις δο ο ο ζαν

 Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^πΧ̣ ^πΧ̣ ρι στε ε το φως το α λη θι νον ^χτο
^πφω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρωπον ερ χο ο ο με
νον ει εις τον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ^πση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας ^χτο φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ^χι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον ^πκαι κα τε ευ θυ υ υ υ
νο ον ^Δτα δι α βη η μα τα α η

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
 ω ων ε εν το ο ο λωω ω ων σου ^π ^q πρε
 σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
 ου Μη η ητρος ^χ ^q και πα αν τωων σου ου
 των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 4 Πα

^Π
^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 ι α α α α ^π₉

Σπῖχος. ^π₉ Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
 λη σα ^Δ₉ ε γω δε ε ταπεινω θην σφοδρα ^π₉
^Π
^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πα Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πα

Σπίχος. ^Π ^πα ^πα αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δα πε ρι πα αν των ^πα ων αν τα πε δω κε

μει ^πα

^Π ^πα ^πα Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πα και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^πα ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πα Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πα

Σπίχος. ^Π ^πα ^πα ^πα ε υ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του ^π

^π ^Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^Γ ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Σπίχος. ^π ^Ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^π ^Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 ι α α α α ^π

Στίχος.

^π **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την
 α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ
 γε τη σε σε ^π

^π **Π** ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πq

Σπῖχος.

^πq Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^πq και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^πq

^πq Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πq και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^πq ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πq Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πq

Σπῖχος.

^πq Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^πq εν χω ρα ζωων των ^πq

^Π
^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι ^π₉ και το ο νο μα
 α Κυ υ ρ ι ι ο υ ^ρ_η ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μ αι ^π₉ Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι ι ι
 ι α α α α ^π₉

Στίχος. ^π₉ **Θ** οι θ υ σ ω ^π₉ θ υ σ ι ι ι αν αι νε
 σε ως ^π₉ και εν ο νο μα τι Κυ ρ ι ο υ ε πι κα
 λε σο μ αι ^π₉

^Π
^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι ^π₉ και το ο νο μα
 α Κυ υ ρ ι ι ο υ ^ρ_η ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πα Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πα

Σπύχος.

^πα ε χαρ μου τω Κυ ρι ω α

πο δω σω ^πε ναν τι ον παντος του λα ου

αυ του ^πεν αυ λαις οικου Κυ ρι ου ^πεν

με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π

^πΠο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πκαι το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^πε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πΑλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πα

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰ...

Ἦχος Δι Ἀ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

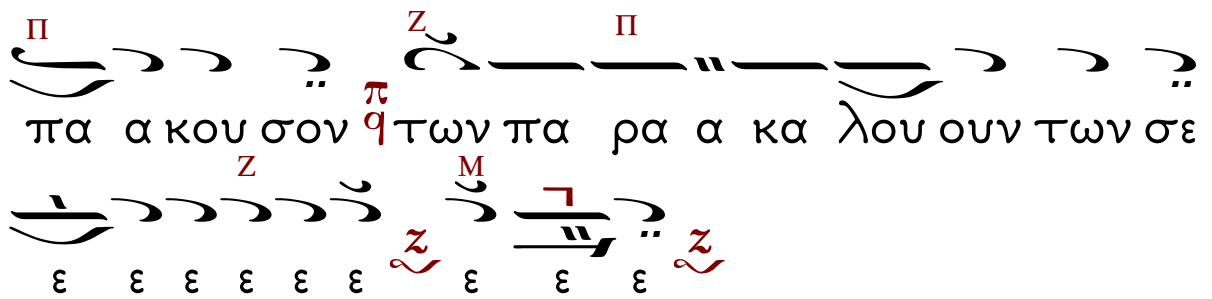
 ^M
 Δ α μην Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον ^B α πο του νυν και ε
 (Δίς)
 ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

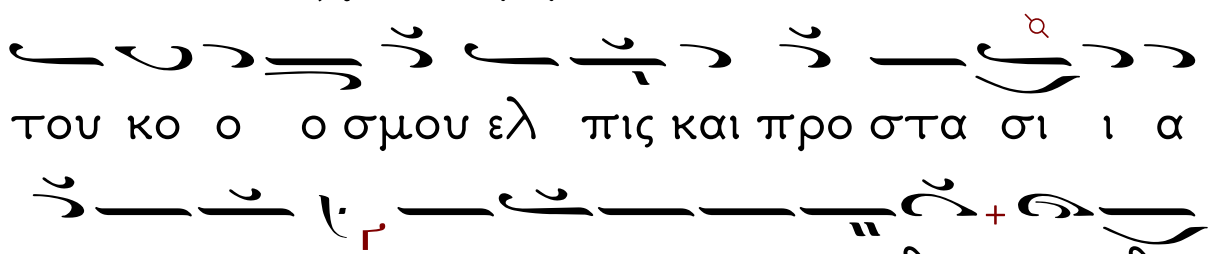
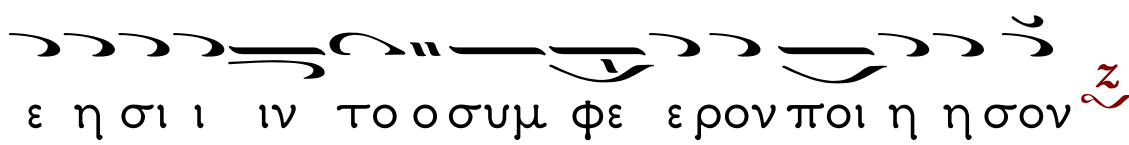
Ὁχος Βαρύς Ζω ^z ^λ ^z
 ωε Πά να γι ι α Δε

 εσποινα υ πο την σκε ε επην σου παντες

 οι δου ου λοι οι σου τρε εχομεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι

 προφθασον και λυτρωσε η μας α πο πα

 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θά α να τον τον

 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ νασαι παν τα ο σα

 αν θε ε ε λει εις και βου ου λεσαι Δε εσποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

 α των πισ των
 Κε χα ρι τω με ε νη η ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ♪ Zω

Ὡς
Ὡς
Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ἤ αν
θρω πι νη προ ο στα σι α ἤ Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου ἤ θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με ἤ φε ε ε ε ε ε ρειν ου δυ
ναμαι ἤ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα τα
ἤ σκε πην ου κε εκ τημαι αι αι ου ου δε που
ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ἤ παν το
θεν πο λε μου ου με νος ἤ και πα ρα μυ θι ι

ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε σποι να
του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα σι ι α
των πιστων η μη μου πα ρι ι δης την δε
ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ψ Zω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.